सम्जवद्क्षिणपार्श्वशायिनः पदं सम्दिख्य च दक्षिणं स्थिताः। जयाय श्रेषेष्वपि वा इनेषिदं फलं यथासम्भवमादिश्रेद्धः॥ १२॥ त्राराहित शितिपती विनयापपनी याचानुगा उन्यतुरगं प्रति हेषते च। वक्रेण वा स्पृश्ति दक्षिणमातमपार्श्वं या ऽश्वः स भतुरचिरात्प्रचिनाति लक्ष्मीम्॥ म्हर्मुहर्म् वश्वत् करोति ॥ १३॥ न ता द्यमाना ऽप्यनुलामयायो। अवार्यभोता ऽश्रुविचाचनश्र श्रमं न भतुंस्तुरगा ऽभिधत्ते॥ १४॥ उक्तमिदं इयचेष्टितमत जध्वं दिन्तनां प्रवस्थामि। तेषां तु दन्तकल्पनभङ्गम्बानादिचेष्टाभिः॥१५॥ इति सर्वशाक्न अश्वचेष्टितं नामाध्याया ऽष्टमः। इति श्रीवराहमिहिर्छता बहत्संहितायां चया-नवतितमा ऽध्यायः॥ *॥

दन्तस्य मृलपरिधिं दिरायतं प्रोक्तम् वल्पयेच्छेषम्।
श्रिधिकमनूपचराणां न्यूनं गिरिचारिणां किच्चित् ॥१॥
श्रीवत्सवर्धमानच्छचध्वजचामरानुरूपेषु।
छेदे दृष्टेष्वाराग्यविजयधनदृद्धिसाख्यानि॥२॥